

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Dilingæ, 1686

A Meridie, Hora Considerationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60052)

judicaveris; nam non judicaberis, ipso Ju-
dice id asserente. 2. Si teipsum judicaveris;
nam, teste Apostolo, non judicaberis à Do-
mino. 3. Si faventem tibi reddideris Ma-
trem Judicis, B. Virginem misericordiæ
Matrem. Hæc igitur deducere in praxim
proponere.

COLLOQUIUM institue illis profæ Eccle-
siasticæ verbis: *Iuste Iudex ultionis, donum fac
remissionis, ante diem rationis. Ingemisco tan-
quam reus, culpâ rubet vultus meus, supplicanti
parce DEVS! &c.*

In fine, Pater, Ave, & Anima Christi, &c.

HORA CONSIDERATIONIS

Tempore pomeridiano, diei quartæ.

De Testamento Hominis Religiosi.

CERTUM est 1. Prohibitum esse Religiosis
Professis testari, & Testamenta eorum
irrita esse. Constat ex jure Canonico in
Authent. *Ingressi. Cap. de Sacros. Eccles.* Ratiô-
que est, quia Religiosus Professus nec pro-
prium habet, nec proprij est capax; testari
autem est actus proprietatis. Religiosi quo-
que Societatis nostræ, necdum professi, post
vota tantum simplicia, licet validè possint
testari, licitè tamen non possunt, sine præ-
scitu Superioris, qui post mortem eorum,
testamen-

Testamentum in gratiam consanguineorum factum, irritare potest, ita ut consanguinei, non ex Testamento succedant, sed ab intestato, ut docet Suarez, *tomo 4. de Relig. lib. 4. c. 6.*

Certum est 2. Statutam esse pœnam in Jure Canonico, Cap. *Monachi.* contra Religiosos, qui post mortem, habuisse aliquid proprii deprehenduntur: statutam, inquam, esse pœnam, ut non in loco sacro sepeliantur, sed in sterquilinio, cum pecunia vel re per eos possessa, ut fecit S. Gregor. Magnus, quem jus allegat; imò si in loco sacro sepultus fuerit, est extrahendus, si id sine magno scandalo fieri potest. Nomine autem proprii intelligitur non solum dominium, sed etiam usus & possessio, independenter à Superioris consensu, juxta doctrinam Theologorum.

Certum est 3. dubiam ad minimum esse salutem eorum Religiosorum, qui multa superflua, unius vectoris onerario currui vix sufficientia, & interdum pretiosa, coacervant, detinent, & tandem post mortem relinquunt, quamvis ea cum licentia Superioris coacervaverint, & detinuerint, quia Concilium Tridentinum decernit, *Seff. 25. cap. de Regul.* ut supellex Religiosorum, statui paupertatis, quam profitentur, sit conveniens, nihilque in ea superfluum sit. Non

potest igitur licitè superior religiosus, imò nec ipsa communitas religiosa, etiam si habeat dominium Bonorum, dare licentiam subdito, seu particulari Religioso, ad superflua, quia non potest contravenire Concilio. Nec tantùm licitè, sed nec validè potest Superior religiosus dare facultatem subdito ad superflua, quia est solùm administrator, tam bonorum temporalium religionis, quàm eorum, quæ aliunde obveniunt subdito; administratio autem illi conceditur à constitutione Ecclesiæ ad necessaria solùm, non superflua. Doctrina hæc desumitur ex gravissimis Theologis, apud Sanchez *lib. 7. in Præc. Dec. cap. 8. & cap. 19. & num. 20.* Sed quidquid sit de his: Nunquid decet Socium Christi, (qui non habuit, ubi caput reclinaret, & qui nudus in cruce mortuus est) onustum superfluis mori? nunquid cum talibus sarcinis, mortuus est S. P. Ignatius? qui in cubiculo suo nihil habuit præter novum testamentum, Thomam de Kempis, de imitatione Christi, & Missale, quod pridie Missæ dicendæ curabat sibi adferri, ut adnotavit P. Consalvus in Diario. Alios è nostris Servos Dei, talium superfluitatum hostes & eliminatores referre, superfluum duco.

Certum est 4. Inesse Religioso bona quædam, quæ in nuncupatione Votorum à se non

non

non alienavit, ut patebit ex praxi sequenti,
& de his posse testamentum conficere ejus-
modi.

Praxis Testamenti Religiosi.

EGO NN volo facere Testamentum ultimæ
voluntatis meæ, in omnem vitam & mor-
tem meam, & in æternitatem valiturum, ad
majorem Dei mei gloriam, & recreandum gu-
stum, cor, beneplacitumque divinum, ut con-
sulam animæ meæ securitati, quod ex libera &
bene placenti voluntate facere desidero, quan-
tum mihi, ô Sanctissima Trinitas, Deus meus,
per gratiam tuam, & Domini mei Iesu Christi,
pretiosissimæque ejus Parentis & Sanctorum in-
tercessionem, licitum est.

Atque hîc imprimis prævios actus huic
testamento accommodatos elicias, nempe
actum Fidei, Spei, Charitatis, Contritionis,
Gratiarum actionis pro beneficijs totius vi-
tæ; Resignationis in omnem DEI volun-
tatem; desiderij videndi Sanctissimam Trini-
tatem; affectus erga B. V. &c. Deinde ip-
sum Testamentum sic aggredere.

Ego, mi Deus, amore tuî, per gratiam tuam
spoliavi me omnibus bonis terrenis, omni sub-
stantiâ temporali, etiam speratâ & concupitâ;
spoliavi me omni honore mundano & capacitate
ipsius, omnibus voluptatibus etiam per ius na-
turae licitis; omni demum libertate propriâ ad
faciendum,

faciendum, quod libéret meæ voluntati. His igitur jam pridem in sancto sinu tuo depositis, quæ mihi residua sunt ex dono tuo, de his, juxta beneplacitum tuum, ita dispono.

1. Corpus & animam meam trado omnium creatrici Omnipotentiaæ tuæ, & protestor, te esse primum principium rerum omnium; ignosce si in primo usu rationis ad te non sum conversus.

2. Jus in extrema necessitate defendendi vitam meam, trado suavissimaæ Providentiæ tuæ, & protestor, te esse Dominum vitæ & necis, subdóque me tibi ad omne genus mortis.

3. Inannihilabilitatem, quam de potentia ordinaria hæbet materia & anima mea, trado divina immortalitati tuæ, & protestor me nolle esse, nisi propter te, & ut amem te.

4. Potentiam obedientialem meam trado effectrici miraculorum potentiaæ tuæ, & protestor, te Authorem omnium supernaturalium esse.

5. Alias, tam corporis, quàm animæ potentias, trado virtuti & potentiaæ Humanitatis Christi, cui Unionem Hypostaticam gratulor.

6. Virtutes, & habitus naturales in anima residentes, trado æternæ Sipientiaæ tuæ, eique me in æternum discipulum devoveo.

7. Passiones omnes, & propensiones meas, trado.

trado inclinatissimæ in genus humanum propensione tuæ, cui in æternum adhæreo.

8. Libertatem illam absolutam, quâ hoc momento maximus peccatorum esse, ipsûmque Luciferum adæquare possum, subdo eminentissimæ libertati tuæ, cui me in æternum mancipo.

9. Famam, & honores omnes, si qui mihi aliquo jure debentur, trado inprimis supremæ dignitati tuæ, deinde linguis, vilipensionibus, & obrectationibus hominum, ita ut nec post mortem ab hac obligatione eximi velim.

10. Merita omnia, si quæ habeo in Religione ratione laborum meorum, trado Religioni meæ, nec ab ea quidquam volo, nisi ut me tractet, tanquam mancipium, meque velut inutile pondus post mortem in sterquilinio sepeliat.

11. Gratias omnes à te mihi collatas, & habitus omnes supernaturales in anima residentes, trado & depono in manibus pretiosissimæ Dei Matris, protestorque, me per manus ejus omnia accepisse: & hæc est æterna protestatio mea.

12. Virtutes omnes supernaturales & acquisitas, si quæ sunt, trado infinitæ bonitati tuæ, & peto, ut tandem consumat omnem malitiam meam.

13. Fructum adorationis, & gratiarum
actionis

actionis omnium actionum mearum, trado eminentissimæ Majestati tuæ, ad subdendos tibi omnes infideles & hæreticos.

14. Fructum impetratorium omnium actionum & passionum mearum, trado Misericordiæ tuæ, pro existentibus in peccato mortali, & pro agonizantibus.

15. Fructum omnem satisfactorium, tam mearum omnium actionum & passionum, quàm alienarum, in vita & post mortem ad me spectantem, trado animabus purgatorij, plenè & totaliter.

Sic me nudum, exspoliatúmque in mero nihilo meo, coram te statuo, & sic, te solo contentus, mori volo, agonem meum agoni Christi uniens. Sic me ex hac vita transfer, & misericordissimè fac me esse id, quod vis, Amen.

DIEI QUARTÆ

MEDITATIO III.

De Æternitate.

Ratiocinari nos de ea jubet S. P. N. dum ait, in Lib. *Exerc. hebdom.* 1. puncto 3. *Ratiocinandum est, supplicium æternum peccato justè irrogari.*

ORATIO PRÆPARAT. & PRÆLUD. I.
ut supra. PRÆ-